

NIEBOTYCZNY (2) *ai*

e oraz o jasne.

pl N subst niebotyczn(e) (1). ◇ A subst niebotyczne (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Sięgający nieba, bardzo wysoki (2) :

Wyrażenie: »niebotyczne skały« (2): KlonŻal A4; Kámień zláty vpada: á čás nieprzetrwáły Mármór łamie/ y łpycha niebotyczne łkáły. KochPropKKoch 4.

AŻ